

# Hodně negativní vývoj se odehrává v Evropě i v zámorí. Vlády západních krajín ze sebe dělaly hlupáky příliš dlouho

- CZ24 News | 26. června 2020

**EU: Hodně negativní vývoj vidíme v Evropě i v zámorí. Už to bylo až směšné, když tajný agent ve Francii oznámil své vládě zjištění, že v NO-GO zónách neplatí francouzské právo a že tam žijící menšiny pokládají toto území za okupované.**

To si francouzský prezident Macron mohl ušetřit peníze za agenta, protože to jsme viděli a vnímali všichni, co jsme neztratili zdravý rozum. Postup francouzských vlád a jejich přístup k migraci je směsicí poraženosti, zbabělosti, bezpráví a hlupáctví.

Shodně hloupou politiku provádělo Německo, které se nyní diví, že čelí nepokojům a rabování. I Britové, kteří jsou jinak tolerantní s úžasem sledují, jak jim migranti přepisují dějiny a kácejí sochy, totéž vidí Belgičané a už i z New York Times dostanete vyhazov, pokud máte svůj názor, píše v komentáři Rudolf Mládek.

**Umí si někdo představit, že bychom dnes, 75 let po válce nutili Němce, aby se nám za rozpoutanou válku klaněli a prosili za odpuštění? Umí si někdo představit, že bychom žádali Rusy, Poláky, Maďary a Bulhary, aby dělali totéž, protože jejich armády vpadly v roce 1968 do Československa? Tak proč někdo pokládá za správné, aby po více jak 155 letech od zrušení otroctví bílí občané USA nebo Spojeného království klekali a prosili za odpuštění? Co na tom kdo vidí usmířujícího s dějinami otroctví? Co vidí britská vláda pozitivního na tom, že optikou roku 2020 někdo kritizuje kolonizaci proběhlou před 200 lety či otroctví před 400 lety? Dějiny se přece změnit nedají.**

Dnes žádná evropská země koloniální politiku neprovádí, otroctví v Evropě ani v zámorí není a opačně se musíme dívat na to, jak se miliony migrantů se valí do USA i Evropské unie a jejich přínos je více než sporný. Podle posledních událostí je ale čas se bavit o tom, jaký je vlastně vztah nemalého počtu migrantů k hostitelské zemi a k původním občanům, protože z projevů na sociálních sítích a nezřídka i v hlavních médiích z nich číší negativní energie.

**„Za rasismus se už považuje dokonce výrok, že všechny rasy jsou si rovny,“ píše oceňovaná advokátka Hamplová a praxe na Facebooku jí dává za pravdu. Pokud vystoupíte s nápisem Black lives matter, („Na černých životech záleží“), je to v pořádku, pokud to přepíšete na All lives matter („Na všech životech záleží“) hrozí autoru označení za rasistu a cenzura A proč? Na jiných lidech snad nezáleží? Od kdy nezáleží? Dodáme k dokreslení, že britská odnož Black Lives Matter už oznamuje, že chce rozebrat britský kapitalistický stát.**

„Je děsivým paradoxem, že antirasistické hnutí vyvolává rasismus a škodí těm, jimž údajně hodlá pomáhat. A co je ještě absurdnější, exportuje rasovou nevraživost a nenávisť vůči bělochům a jejich dějinám do Evropy, která zlikvidovala otroctví po křesťanské konverzi Říše římské (313), znovu ve vrcholném středověku, a když přece jen v zámorí opět vzniklo, dokázala nakonec Británie zrušit obchod s otroky (1807) a s použitím své flotily většinu obchodních cest z Afriky přerušit. Svobodná společnost dokáže své omyly napravit. To ale černošskou menšinu (pozn. A, žel, nejen tu) nezajímá,“ píše Alexander Tomský.

**My víme, že minulost nezměníme a to jediné, co můžeme udělat, je poučit se z ní a neopakovat ji. Ale zdá se, že „mnohé vlády“ v tomto poznání poněkud pokulhávají. Zakázat k Mikuláši černého čerta, jak navrhuje nizozemský premiér, je na úrovni infantilnosti, ostatně takových vlád je v EU více. Že v mnoha zemích vypukl rasismus naruby, tedy proti bílým občanům už nepopře nikdo. Že obdobné tendence začínají v EU a USA a mohou vést**

**k nedozírným koncům zdá se nikdo nevnímá, nebo se tak alespoň vrcholní papaláši tváří. Tato pštrosí politika žádné pozitivní výsledky přinést nemůže, a protože se zřejmě nezmění, čekají západní svět ještě horké chvílky. Bylo by dobré, aby se Česká republika tomuto trendu co nejvíce vyhnula.**

Končíme s poděkování kanadskému profesoru Tomáši Hudlickému, který se nebál napsat:

“V posledních dvou desetiletích obdržely mnohé skupiny “preferovaný status” (a to přes to, že je přijímáno podstatně více žen a menšin). Preference pro jednu skupinu vede nevyhnutelně k nevýhodám pro jinou. Každý kandidát by měl mít stejnou příležitost získat místo, bez ohledu na to, jak se sám identifikuje. Přijímací praxe, která sleduje rovnost výsledků, je kontraproduktivní, pokud vede k diskriminaci nejvíce kvalifikovaných kandidátů. Tato praxe také vedla k zavádění povinných “tréninků” na téma rovného zacházení, inkluze, různorodosti a diskriminace”.

**Jak uvádí Marian Kechlibar na svém webu, za tyto výroky byl profesor Hudlický v Německu zakázán a němečtí „vědci“ s ním dále odmítli spolupracovat, Pokud někdo tvrdí, že v Německu je demokracie, je dobré být před ním ostražitý.**